

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 020101

DOM
2015-03-20
Stockholm

Mål nr
T 8043-13

KÄRANDE

1. Advadis S.A. i konkurs
ul. Pachońskiego 5
31-223 Kraków
Polen

Ställföreträdare: Adam Brodowski
os. Krakowiaków 17/25
31-964 Kraków
Polen

2. Adam Brodowski

SVARANDE

Royal Unibrew A/S
Faxe Allé 1
4640 Faxe
Danmark

Ombud: Advokaten Klara Håstad och jur.kand. Philippe Benalal
Advokatfirman Vinge KB
Box 1703
111 87 Stockholm

SAKEN

Klander av skiljedom meddelad i Stockholm den 29 maj 2013

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avslår yrkandet om att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.
 2. Hovrätten ogillar käromålet.
 3. Hovrätten förpliktar Advadis S.A. i konkurs och Adam Brodowski att solidariskt ersätta Royal Unibrew A/S för rättegångskostnader med 60 000 euro, allt avseende ombudsarvode, samt betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för hovrättens dom till dess betalning sker.
-

Dok.Id 1193017

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00	08-561 675 09	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd2@dom.se www.svea.se				

BAKGRUND

Royal Unibrew A/S:s (Royal Unibrew) dotterbolag, Royal Unibrew Polska S.p. z o.o (RUP), förvärvade den 16 april 2005 genom en inkråmsöverlåtelse en bryggerirörelse av Advadis S.A. I samband med förvärvet ställde Advadis S.A. och dess majoritetsägare Adam Brodowski ut vissa garantier till förmån för Royal Unibrew. Advadis S.A. försattes den 9 januari 2009 i konkurs. Bolaget i konkurs benämns i fortsättningen Advadis.

Efter ansökan av den polska banken Kredyt Bank i november 2006 utmättes på RUP:s konto och betalades till samma bank ett visst belopp. RUP förde talan om detta och yrkade först att verkställigheten av utmätningen skulle undanröjas, men återkallade sedan yrkandet och väckte i stället i polsk domstol talan mot Kredyt Bank om återbetalning av beloppet samt yrkade ersättning för kostnader. Talan kom slutligen att ogillas.

Royal Unibrew gjorde sedan i berört skiljeförfarande, som hade inletts i juni 2011, gällande att Advadis och Adam Brodowski i enlighet med garantierna i överlåtelseavtalet skulle ersätta Royal Unibrew för beloppet som hade utmätts och betalats till Kredyt Bank jämte viss upplupen ränta samt kostnader som RUP haft till följd av betalningen, inklusive rättegångskostnaderna i processen mot Kredyt Bank. Royal Unibrew gjorde även gällande att Advadis och Adam Brodowski hade brutit mot överlåtelseavtalet genom att de inte hade gett Royal Unibrew all relevant information inför överlåtelser.

Den 1 juni 2012 meddelade skiljenämnden ett beslut i frågan om sin behörighet ("Partial Award on Jurisdiction") och den 29 maj 2013 meddelades den slutliga skiljedomen. Genom skiljedomen bifölls Royal Unibrews talan, och Advadis och Adam Brodowski förpliktades solidariskt att till Royal Unibrew betala 14 500 716 zloty jämte ränta samt ersättning för vissa kostnader.

YRKANDEN

Advadis och Adam Brodowski har yrkat att hovrätten ska upphäva skiljedomen i dess helhet.

Royal Unibrew har motsatt sig yrkandet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

GRUNDER**Advadis och Adam Brodowski**

Som hovrätten uppfattar Advadis och Adam Brodowskis talan har de slutligen gjort gällande följande.

Frågan om giltigt skiljeavtal; 34 § första stycket 1 lagen (1999:116) om skiljeförfarande

Skiljeavtalet är ogiltigt eftersom Advadis försattes i konkurs år 2012. Enligt polsk rätt upphör ett skiljeavtal att gälla mot den som har försatts i konkurs. Polsk rätt ska tillämpas i fråga om följderna av konkursen.

Invändningen görs enbart gällande i förhållande till Advadis.

Frågan om skiljenämnden har begått handläggningsfel; 34 § första stycket 6 skiljeförfarandelagen

Skiljenämnden har begått ett handläggningsfel genom att inte ha bedömt bevismaterial på ett korrekt sätt. Parterna hade genom en förlikning kommit överens om att Royal Unibrew inte skulle kräva Advadis och Adam Brodowski på ersättning för fordringar som kunde följa med vid överlåtelsen av bryggeriföretaget. Beloppet som utmättes hos Royal Unibrew och betalades till Kredyt Bank omfattas av förlikningen, eftersom Royal Unibrew var medvetet om de skulder som Advadis hade gentemot Kredyt Bank samt Royal Unibrew hade återkallat sitt yrkande om att verkställigheten av utmätningen skulle undanröjas. Royal Unibrew kan därför inte kräva ersättning av Advadis och Adam Brodowski beträffande den fordran som skiljetvisten avser.

Skiljenämnden har gjort sig skyldig till ett handläggningsfel genom att den inte har beaktat att preskription inträtt såvitt avser Advadis och Adam Brodowskis garantiansvar eller ens prövat frågan. År 2008 krävde Royal Unibrew skadestånd av Advadis och Adam Brodowski. Genom det framställda kravet bröts preskriptionstiden såvitt avser skadestånd. Skiljeförfarandet rör inte skadestånd utan garantiansvar enligt överlåtelseavtalet. Först år 2011 framställde Royal Unibrew krav mot Advadis och Adam Brodowski beträffande garantiansvaret. Fordringen som Royal Unibrew hade mot Advadis och Adam Brodowski på grund av garantiansvaret var då redan preskriberad.

Skiljenämnden har begått ett handläggningsfel genom att inte ha prövat tillgängligt material tillräckligt noggrant. Royal Unibrew förvärvade fordringarna mot Advadis och Adam Brodowski från RUP genom ett avtal i mars 2011 samt genom ett tillägg till avtalet i juli 2011. I dessa avtal regleras skadestånd som uppstått på grund av Kredyt Banks förfarande. Skiljetvisten rör dock inte skadestånd utan garantiansvar. Fordringar beträffande garantiansvar har därför inte överlåtits till Royal Unibrew. Skiljenämnden är skyldig att beakta samtliga dokument som har getts in. Det saknas i skiljedomen en analys av avtalet om överlåtelse av fordringarna.

Frågan om likabehandlingsprincipen inte har iakttagits; 34 § första stycket 4 skiljeförfarandelagen

Principen om likabehandling har överträtts genom att Stockholms Handelskammarers Skiljedomsinstitut (SCC) inte utsett någon av de skiljemän som Advadis och Adam Brodowski föreslagit. Styrelsen utsåg samtidigt den skiljeman som Royal Unibrew hade föreslagit. Advadis och Adam Brodowski har således fråntagits rätten att delta i utseendet av skiljemän. Det föreligger inte intressegemenskap mellan Advadis och Adam Brodowski.

Royal Unibrew

Frågan om giltigt skiljeavtal

Det finns ett giltigt skiljeavtal mellan parterna. Svensk rätt ska tillämpas på frågan om konsekvensen av att Advadis är föremål för insolvensförfarande. Enligt svensk rätt är skiljeavtalet alltså gällande om någon av parterna blir föremål för insolvensförfarande.

Frågan om skiljenämnden har begått handläggningsfel

Skiljenämnden har inte gjort en felaktig bedömning beträffande förlikningsavtalet. Skiljenämnden har i och med det inte gjort sig skyldig till något handläggningsfel, i vart fall inte utan Advadis och Adam Brodowskis vållande. Det fel som Advadis och Adam Brodowski gör gällande i denna del kan under alla förhållanden endast utgöra ett materiellt fel som hovrätten inte äger pröva inom ramen för klanderprocessen.

Skiljenämnden har inte begått något handläggningsfel avseende Advadis och Adam Brodowskis preskriptionsinvändning, i vart fall inte utan Advadis och Adam Brodowskis vållande. Royal Unibrew bestrider vidare att det föreligger en skillnad mellan garanti- och skadeståndsansvar. Om en sådan skillnad skulle anses föreligga har det förhållandet i vart fall inte påverkat utgången. Skiljenämnden har bedömt de grunder och omständigheter som parterna framfört och avgett fullständiga skäl avseende dessa samt utövat tillräcklig processledning. Advadis och Adam Brodowski har inte under skiljetvisten fört fram att det skulle vara skillnad mellan skadeståndsansvar och garantiansvar vad gäller preskription. Det kan inte ha ålegat skiljenämnden att göra en sådan åtskillnad. Skiljenämndens bedömning kan under alla förhållanden endast utgöra ett materiellt fel som hovrätten inte äger pröva inom ramen för klanderprocessen.

Det bestrids att handläggningsfel förekommit i skiljenämnden såvitt avser överlåtelse av fordringar, i vart fall inte utan Advadis och Adam Brodowskis vållande. Av avtalet om överlåtelse av fordringar framgår att Royal Unibrew och RUP kan göra gällande krav mot både Advadis och Adam Brodowski. Skiljenämnden har bedömt de grunder och omständigheter som parterna har framfört och avgivit fullständiga skäl avseende detta. Advadis och Adam Brodowski gjorde inte någon invändning i skiljeförfarandet om att fordringen inte skulle omfattas av överlåtelsen. Det kan inte åligga skiljenämnden att utreda en möjlig invändning som en part inte framställt. De fel som gjorts gällande i denna del skulle inte ha kunnat inverka på utgången i målet och frågan om mot vem en fordran kan göras gällande är under alla omständigheter en materiell fråga som hovrätten inte äger pröva.

Frågan om likabehandlingsprincipen inte har iakttagits

De tre skiljemännen har utsetts av SCC i enlighet med parternas överenskommelse, dvs. i enlighet med Stockholms Handelskammarens Skiljedomsinstituts skiljedomsregler (SCC:s skiljedomsregler), samt skiljeförfarandelagen. Eftersom SCC utsett samtliga skiljemän har den följt principen om att parterna ska behandlas lika. SCC har haft rätt att utse samtliga skiljemän, inklusive sådan skiljeman som Royal Unibrew tidigare har utsett. Det föreligger intressegemenskap mellan Advadis och Adam Brodowski.

UTVECKLING AV TALAN**Advadis och Adam Brodowski***Frågan om giltigt skiljeavtal*

Polsk rätt ska tillämpas i fråga om konsekvenserna av konkursen eftersom parterna i skiljeavtalet kommit överens om det och det är ekonomiskt försvarbart. Parterna har i skiljeavtalet kommit överens om att skiljeförfarandet ska äga rum i Stockholm men vid förhandlingarna om att ingå avtalet togs hänsyn till att bolag i konkurs inte har råd att utge kostnader för skiljeförfarande. Skiljenämnden iakttog inte att Advadis var försatt i konkurs.

Frågan om skiljenämnden har begått handläggningsfel

Vid tidpunkten för den förlikning som parterna ingick den 7 december 2005 hade Royal Unibrew kännedom om Advadis skulder till Kredyt Bank samt om att Advadis och Adam Brodowski hade återkallat sina överklaganden av de utslag som kom att ligga till grund för Kredyt Banks ansökan om verkställighet hos RUP. Royal Unibrew hade före överlåtelsen av rörelsen öppnat ett konto hos Kredyt Bank. Till det kontot hade Royal Unibrew betalat pengar avsedda för fordringarna enligt utslagen. För att överlåtelsen skulle få ske var Advadis tvunget att återkalla bestridandena. Detta var Royal Unibrew medvetet om.

Royal Unibrew bestred inledningsvis Kredyt Banks krav. Royal Unibrew vidhöll bestridandet avseende *en* fordran och polsk domstol kom fram till att Royal Unibrew inte var skyldigt att betala denna. Royal Unibrew drog dock tillbaka bestridandet rörande den andra fordringen och förpliktades då att betala denna. Skiljetvisten rör den skada som uppstått genom att Royal Unibrew handlat på ett felaktigt sätt då bolaget drog

tillbaka bestridandet mot Kredyt Bank. Tvisten rör i och med det de garantiåtaganden som Advadis och Adam Brodowski gjort i överlåtelseavtalet. Det är inte fråga om skadestånd för något som Advadis och Adam Brodowski gjort mot Royal Unibrew. I skiljenämnden framfördes att preskription skett, men skälen till detta specificerades inte.

Käromålet riktades först mot Advadis och därefter också mot Adam Brodowski, vilket visar på den oreda som funnits i handlingarna beträffande överlåtelse av fordringarna. Advadis och Adam Brodowski har ansett att invändningen om att fordringen inte överlåtits av RUP till Royal Unibrew på ett effektivt och giltigt sätt inte behövde tas upp i skiljeförfarandet för att beaktas av skiljenämnden.

Frågan om likabehandlingsprincipen inte har iakttagits

Advadis och Adam Brodowski utsåg i skiljetvisten två olika skiljemän. Royal Unibrew utsåg en skiljeman. SCC utsåg sedan samtliga tre skiljemän och som en av dem den av Royal Unibrew utsedde skiljemannen. Inte någon av de skiljemän som föreslagits av Advadis eller Adam Brodowski utsågs till skiljeman.

Adam Brodowski utsåg en skiljeman. Advadis ansåg att en annan skiljeman var bättre lämpad att representera styrelsen. En tvist uppstod mellan Advadis och Adam Brodowski med anledning av valet av skiljeman och de kunde inte enas om en gemensam skiljeman. Det handlade inte om att sabotera processen. Vid tidpunkten för överlåtelseavtalet var Adam Brodowski aktieägare och kontrollerade 40 procent av aktierna. När skiljeförfarandet inleddes kontrollerade han endast 1 procent av aktierna. Adam Brodowski har varit medlem av Advadis styrelse sedan år 2010 men han hade inte någon stor roll i bolaget då skiljeförfarandet inleddes. Han har i dag rätt att teckna bolagets firma i viss uträkning.

Royal Unibrew

Frågan om giltigt skiljeavtal

Artikel 15 i Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (insolvensförordningen) är tillämplig. Begreppet ”pågående rättegång” i artikel 15 i insolvensförordningen innefattar skiljeförfarande. Royal Unibrew yrkade i skiljetvisten ersättning av Advadis och Adam Brodowski för medel som Kredyt Bank

utmätt på Royal Unibrews konto. Detta är konkursfordringar, vilka utgör sådan egendom över vilken Advadis inte äger rådighet som avses i artikel 15 insolvensförordningen. Bedömningen av om artikeln är tillämplig har i skiljetvisten föregåtts av en prövning om parterna kommit överens om lagval beträffande skiljeavtalet.

Frågan om skiljenämnden har begått handläggningsfel

Parternas respektive talan i skiljetvisten var klar. Det fanns därför inte någon anledning för skiljenämnden att utöva mer processledning än nämnden gjorde. Vidare var det Advadis och Adam Brodowski som önskade att huvudförhandlingen skulle ställas in och att målet skulle avgöras på handlingarna, vilket önskemål skiljenämnden följde. Det framgår av skiljedomen att skiljenämnden har beaktat samtliga grunder som Advadis och Adam Brodowski framförde.

Fordringarna överläts av RUP till Royal Unibrew för att de skulle finnas kvar i koncernen då RUP skulle säljas.

Frågan om likabehandlingsprincipen inte har iakttagits

SCC har fattat ett beslut om utseende av skiljemän. Advadis och Adam Brodowski motsatte sig det beslutet och SCC fattade då ett nytt beslut där SCC stod fast vid det tidigare beslutet.

Det föreligger intressegemenskap mellan Advadis och Adam Brodowski. Adam Brodowski har varit borgensman och åtagit sig att fullgöra de förpliktelser som följer av överlåtelseavtalet samt åtagit sig att fullgöra förpliktelserna i skiljedomen solidariskt med Advadis. Dessutom har Adam Brodowski haft en aktiv roll i bolaget när han såväl vid överlåtelsen som under skiljeförfarandet varit styrelseordförande och aktieägare i bolaget samt är en av grundarna. Advadis och Adam Brodowski har inte gjort några motstridiga påståenden under skiljeförfarandet. Adam Brodowski tecknar vidare Advadis firma.

FRÅGAN OM FÖRHANDSAVGÖRANDE FRÅN EU-DOMSTOLEN**Advadis**

Advadis har yrkat att hovrätten ska inhämta ett förhandsavgörande från EU-domstolen. Enligt Advadis behövs ett förhandsavgörande för att avgöra frågan om parterna i ett överlåtelseavtal kan avtala bort artikel 15 i insolvensförordningen.

Royal Unibrew

Royal Unibrew har motsatt sig att hovrätten inhämtar förhandsbesked från EU-domstolen. Royal Unibrew har angett att begäran avser omständigheter som inte gjorts gällande i målet, eftersom parterna inte har kommit överens om att frånga artikel 15 i insolvensförordningen.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Båda parter har åberopat skriftlig bevisning.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL**Föreligger ett giltigt skiljeavtal?***Utgångspunkter för bedömningen*

Enligt 34 § första stycket 1 skiljeförfarandelagen ska en skiljedom upphävas om den inte omfattas av ett giltigt skiljeavtal mellan parterna. Om en klandrande part påstår att det inte finns ett skiljeavtal ankommer det på svaranden, i detta fall Royal Unibrew, att visa att det finns ett sådant. Eftersom det är fråga om ett svenskt skiljeförfarande, ska denna fråga avgöras enligt svensk rätt om parterna inte har avtalat något annat (se Lindskog, Skiljeförfarande, 2 uppl., 2012, s. 109, 865 och 1105 f.).

Hovrättens bedömning

Som hovrätten uppfattar Advadis talan gör bolaget gällande att parterna har avtalat att polsk rätt ska tillämpas på skiljeavtalet samt att skiljeavtalet enligt polsk rätt har upphört att gälla, eftersom Advadis har försatts i konkurs.

I skiljedomen återges följande klausuler i parternas avtal.

“9.5. This Agreement shall be governed by, and construed in accordance with, the laws of the Republic of Poland.

9.6. Any and all disputes arising out of, or relating to, this Agreement, including any disputes as to the validity of this Agreement, shall be, subject to the provisions of Polish law, providing for the exclusive jurisdiction of Polish courts, submitted for resolution to the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce in accordance with its rules (the ‘Rules’). The arbitration shall consist of three arbitrators appointed in accordance with the Rules. The place of arbitration shall be Stockholm, Sweden, and upon request by any of the parties, the language of the arbitration shall be English.”

Av punkten 9.5 framgår att polsk lag är tillämplig på parternas avtal i materiellt avseende. I punkten 9.6 anges inte uttryckligen att parternas avtal om skiljeförfarande ska vara underkastat polsk rätt; Stockholm som plats för skiljeförfarandet tyder snarast på att detta ska vara underkastat svensk rätt.

I likhet med skiljenämnden finner hovrätten därför att svensk rätt ska tillämpas på skiljeavtalet och att detta inte har upphört att gälla (se ”Partial Award on Jurisdiction”, bl.a. punkt 149). Hovrättens slutsats är således att Royal Unibrew har visat att skiljedomen omfattas av ett giltigt skiljeavtal mellan parterna.

Har skiljenämnden begått handläggningsfel?

Utgångspunkter för bedömningen

Enligt 34 § första stycket 6 skiljeförfarandelagen kan en skiljedom upphävas på talan av en part om det, utan partens vållande, i handläggningen har förekommit något fel som sannolikt har inverkat på utgången.

Bestämmelsen ska tillämpas restriktivt (se prop 1998/99:35 s. 148). Med handläggningsfel menas ett fel med avseende på själva förfarandet, till skillnad från ett bedömningsfel avseende en materiell fråga. Bedömningsfel i materiellt hänseende avser såväl felaktig bevisvärdering som en felaktig rättstillämpning.

Fel som däremot kan utgöra handläggningsfel är exempelvis att inte låta en part framföra sin talan, inte uppmärksamma processuella hinder eller parternas överenskommelser, felaktig avvisning av bevisning samt att inte utreda parternas yrkanden och invändningar (se Fredrik Andersson m.fl., *Arbitration in Sweden*, 2011, s. 174).

Hovrättens bedömning

De fel som hovrätten uppfattar att Advadis och Adam Brodowski har gjort gällande avser att skiljenämnden inte har bedömt tillgänglig bevisning på rätt sätt, att skiljenämnden inte har utrett parternas grunder eller angivit fullständiga domskäl samt att skiljenämnden inte har bedömt och analyserat tillgängligt material i tillräcklig omfattning.

Skiljenämndens bedömning och analys av bevisningen och annat material är bedömningar i sak som, även om de vore felaktiga, inte utgör handläggningsfel. Domskälen brister enligt hovrättens mening inte i fullständighet (jfr NJA 2009 s. 128). När det gäller påståendet att skiljenämnden inte har utrett parternas grunder, konstaterar hovrätten att skiljeförfarandet har pågått under en längre tid och att parterna fått goda möjligheter att utföra sin talan. Hovrättens bedömning är att skiljenämnden inte brustit i materiell processledning i detta avseende. Hovrättens slutsats är alltså att det inte har visats något sådant handläggningsfel som kan motivera att skiljedomen ska upphävas.

Har likabehandlingsprincipen inte iakttagits?

Utgångspunkter för bedömningen

Enligt 34 § första stycket 4 skiljeförfarandelagen ska en skiljedom upphävas om en skiljeman har utsetts i strid med parternas överenskommelse eller samma lag.

Att parterna i ett skiljeförfarande ska behandlas lika är en grundläggande princip i svensk och utländsk skiljedomsrätt. Principen anses innefatta rätten att välja skiljeman, men den rätten kan modifieras eller avtalas bort. I ett mycket uppmärksammat avgörande fann högsta instans i Frankrike att den rätten inte på förhand kunde avtalas bort; skiljedomen upphävdes därför att parterna inte haft lika stort inflytande på skiljenämndens sammansättning (Cour de Cassations avgörande den 7 januari 1992 i det så kallade Dutco-målet, XVIII Yearbook Com. Arb. 140 ff.).

Enligt § 13(4) i SCC:s skiljedomsregler gäller följande. Om det finns fler än en kärande eller svarande och skiljenämnden ska bestå av fler än en skiljeman, ska kärandeparterna gemensamt och svarandeparterna gemensamt utse lika antal skiljemän. Om parterna på någon sida underlåter att gemensamt utse en skiljeman, ska enligt bestämmelsen SCC utse hela skiljenämnden.

Hovrättens bedömning

I målet är ostridigt att parterna genom överlåtelseavtalet kom överens om att tre skiljemän skulle utses i enlighet med SCC:s skiljedomsregler. Det är också ostridigt att Royal Unibrew påkallade skiljeförfarandet och utsåg en skiljeman, att Advadis och Adam Brodowski utsåg varsin skiljeman, att SCC sedan utsåg samtliga tre skiljemän samt att en av de skiljemän som SCC utsåg var den skiljeman som tidigare hade utsetts av Royal Unibrew.

Den fråga som hovrätten ska ta ställning till i denna del är om SCC inte iakttog likabehandlingsprincipen genom att i den uppkomna situationen utse den skiljeman som Royal Unibrew tidigare hade utsett, men inte någon skiljeman som Advadis eller Adam Brodowski hade utsett. För att kunna göra det behöver hovrätten först bedöma om SCC utsåg någon av skiljemännen i strid med parternas överenskommelse, dvs. i strid med § 13(4) i skiljedomsreglerna.

Med hänsyn till syftet bakom ett system som tillåter skiljeförfaranden – särskilt att förfarandet ska leda till ett snabbt avgörande av parternas tvist – måste som huvudregel gälla att bl.a. SCC:s beslut i princip ska respekteras. Det skulle kunna komma i fråga att underkänna sådana beslut endast om de måste anses stå i strid med parternas avtal eller stadgad praxis eller om det annars finns särskilda skäl. Det ankommer på den part som vill att beslutet ska underkännas att ange sådana omständigheter som ska medföra underkännande.

Enligt hovrättens mening framgår det inte av ordalydelsen i § 13(4) i skiljedomsreglerna att det skulle vara uteslutet för SCC att utse skiljemännen på det sätt som skett. Som bestämmelsen är utformad kan den enligt hovrättens uppfattning inte anses slå fast

någon uttrycklig begränsning i fråga om vem SCC kan utse som skiljeman i den uppkomna situationen. Hovrätten anser därför att inte någon skiljeman utsågs i strid med parternas överenskommelse.

Det återstår då att ta ställning till om SCC:s tillämpning av parternas överenskommelse ändå innebar att likabehandlingsprincipen åsidosattes. Det skulle enligt hovrättens mening kunna komma i fråga att anse att så är fallet om exempelvis den part som påkallat förfarandet positivt särbehandlas när skiljemännen utses och det förhållandet står klart för SCC.

Advadis och Adam Brodowski har visserligen gjort gällande att bakgrunden till att de utsåg olika skiljemän var att det fanns en tvist mellan dem om vem som skulle utses. Men hovrätten konstaterar att de inte närmare har utvecklat orsaken till oenigheten. Det står också klart att det av utredningen inte har framkommit någonting som talar för att det har varit fråga om några motstående intressen mellan dem i skiljetvisten. Enligt hovrättens mening är det därför i målet inte visat att Advadis och Adam Brodowski på grund av en inbördes intressekonflikt inte har kunnat utse en gemensam skiljeman. Det förhållandet att SCC utsåg den skiljeman som Royal Unibrew tidigare hade utsett kan enligt hovrättens mening därför inte anses ha inneburit att SCC positivt särbehandlat Royal Unibrew. Hovrättens slutsats är därför att skiljedomen inte ska upphävas på grund av att likabehandlingsprincipen inte har iakttagits.

Hovrättens samlade bedömning i frågan om hävning av skiljedom

Royal Unibrew har enligt hovrättens mening visat att skiljeavtalet var giltigt i förhållande till Advadis. Advadis och Adam Brodowski har enligt hovrättens uppfattning inte visat att det förekommit något fel i handläggningen under skiljeförfarandet. Slutligen står det enligt hovrättens mening klart att det inte var fråga om att likabehandlingsprincipen inte iaktogs när skiljemännen utsågs. På grund av dessa bedömningar ska käromålet lämnas utan bifall.

Ska hovrätten begära förhandsavgörande från EU-domstolen?

EU-domstolen är behörig att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av fördragen samt giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutats av unionens institutioner,

organ eller byråer. När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att EU-domstolen meddelar ett förhandsavgörande. När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgörande det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till EU-domstolen (artikel 267 EUF-fördraget).

Hovrätten har kommit fram till att polsk lag inte är tillämplig på skiljeavtalet. Frågan om parterna kan avtala bort tillämpningen av artikel 15 i insolvensförordningen saknar därför betydelse i målet. Advadis och Adam Brodowskis yrkande om inhämtande av förhandsavgörande ska därför avslås.

Rättegångskostnader

Utgången i hovrätten innebär att Advadis och Adam Brodowski är tappande parter och solidariskt ska ersätta Royal Unibrews rättegångskostnader här. Royal Unibrew har yrkat ersättning med 87 000 euro, avseende ombudsarvode. Advadis och Adam Brodowski har överlämnat åt hovrätten att bedöma beloppets skälighet.

Hovrätten anser att det yrkade beloppet för ombudsarvode inte har varit skäligen påkallat för att tillvarata Royal Unibrews rätt. Hovrätten har då beaktat att det förekommit ett kortare sammanträde för muntlig förberedelse och att huvudförhandlingen endast pågått en dag. Royal Unibrew får enligt hovrättens mening anses skäligen tillgodosett med 60 000 euro.

Överklagande

Målet rymmer frågor där det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att ett överklagande prövas av Högsta domstolen. Hovrätten tillåter därför att domen överklagas (43 § andra stycket skiljeförfarandelagen).

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga A.

Överklagande senast 2015-04-17

Prövningstillstånd krävs inte.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Kazimir Åberg och Carl Josefsson, referent,
samt Patrik Schöldström (skiljaktig).

Skiljaktig mening, se nästa sida.

Skiljaktig mening

Hovrättsrådet Patrik Schöldström är skiljaktig enligt följande.

Jag är ense med majoriteten förutom rörande avsnittet ”Hovrättens bedömning” under ”Har likabehandlingsprincipen inte iakttagits?”, som enligt min mening ska lyda som följer.

Den fråga som hovrätten ska ta ställning till är kort sagt om det i detta fall är oförenligt med likabehandlingsprincipen att SCC till skiljeman har utsett en skiljeman som redan hade utsetts av en av de tre parterna. Formellt har SCC utsett hela skiljenämnden, men det praktiska resultatet är att den av den påkallande parten valda skiljemannen har ingått i skiljenämnden, samtidigt som ingen av de av svarandeparterna valda skiljemännen har ingått i skiljenämnden.

Till en början kan konstateras dels att parterna genom sitt skiljeavtal har kommit överens om att SCC:s skiljedomsregler ska gälla mellan dem, dels att varken dessa regler eller skiljeförfarandelagen innehåller något uttryckligt hinder mot att SCC sätter samman en skiljenämnd på det sätt som skett.

SCC har alltså i enlighet parternas överenskommelse fattat ett beslut i en fråga i parternas skiljeförfarande. Ett annat sådant beslut bedömdes av Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2008 s. 1118, nämligen ett beslut av SCC om kostnaderna i ett skiljeförfarande. Högsta domstolen fann att det beslutet kunde prövas i sak av allmän domstol, och då – som det måste uppfattas – på det sätt som framgår av rättsfallet NJA 2005 s. 511. Detta innebär följande. Utgångspunkten är att ett sådant beslut av SCC i princip ska respekteras. Beslutet ska underkännas endast om det måste anses stå i uppenbar strid mot parternas avtal eller stadgad praxis eller om det annars finns särskilda skäl. Det ankommer på den part som vill att beslutet ska underkännas att ange sådana omständigheter som ska medföra underkännande.

Enligt min mening bör detsamma gälla SCC:s nu aktuella beslut, vilket som sagt inneburit att endast en av parterna fått sitt val av skiljeman tillgodosett.

Mot den bakgrunden gör jag följande bedömning. Som redan nämnts strider SCC:s beslut inte mot SCC:s skiljedomsregler, dvs. parternas avtal. Advadis och Adam Brodowski har inte gjort gällande att beslutet skulle strida mot praxis i fråga om utseende av skiljemän, vare sig SCC:s egen praxis eller annan. Frågan är då slutligen om det finns särskilda skäl att underkänna SCC:s beslut såsom stridande mot likabehandlingsprincipen. Konsekvensen skulle i så fall bli att skiljemännen – eller möjligen endast den tidigare av Royal Unibrew utsedde skiljemannen – skulle få anses ha utsetts av SCC i strid med skiljeförfarandelagen, vilket skulle utgöra skäl för upphävande av skiljedomen enligt 34 § första stycket 4.

Det strider inte i sig mot likabehandlingsprincipen att endast en av parterna får sitt önskemål om skiljeman tillgodosett. Så kan ju bli fallet t.ex. om en påkallande part utser skiljeman, men motparten inte gör det och tingsrätten i stället utser en skiljeman efter ansökan av påkallande part (se 14 § tredje stycket skiljeförfarandelagen). Att endast Royal Unibrew fick sitt önskemål om skiljeman tillgodosett skulle kunna strida mot likabehandlingsprincipen om det för SCC när skiljenämnden utsågs stått eller borde stått klart att Advadis och Adam Brodowski hade inte oväsentliga motstående intressen i sak i skiljeförfarandet. Något sådant har Advadis och Adam Brodowski inte gjort gällande. De har bara, utan att närmare utveckla detta, anfört att de inte kunde enas om en gemensam skiljeman. De har inte angett någon annan omständighet som skulle kunna utgöra särskilda skäl att underkänna SCC:s beslut. På grund av det anförda ska SCC:s beslut inte underkännas och skiljedomen följaktligen inte upphävas med stöd av 34 § första stycket 4.

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga hovrättens avgörande ska Ni göra det genom att skriva till Högsta domstolen.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten. Det ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade beslutet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som yrkas,
4. varför avgörandet ska ändras,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om Ni tidigare informerats om att Ni kan komma att delges handlingar i målet/ärendet genom förenklad delgivning, kan förenklad delgivning med Er komma att användas också hos Högsta domstolen om någon överklagar avgörandet dit.